

att hävda sig i konkurrensen om den bästa arbetskraften. Att detta icke är förenligt med samhällets eget intresse är uppenbart. Icke minst det moderna samhället har behov av väl utbildad och för sina uppgifter intresserad arbetskraft för att statsmaskineriet skall kunna fungera tillfredsställande.

Den föreslagna beföringsgången, som börjar i lönegraden Ex 15 (under vissa förutsättningar i Ex 17) och slutar i Eo 21, kan heller icke synas tillfredsställande vid jämförelse med de avlöningsförmåner, som erbjudas annan personal med likvärdigt utbildningsunderlag. Jag tillåter mig hänvisa till att t. ex. läroverkslärare — vilka enligt gängse uppfattning icke äro alltför väl tillgodosedda — påbörja sin tjänstgöring i lönegraden Ex 20 för att numera efter ett fåtal år befordras till extraordinarie anställning i 21 lönegraden.

Det synes icke rimligt, att avlöningsförhållandena i förvaltningstjänst skola vara sådana, att statstjänst måste framstå såsom en nödfallsutväg och att svårigheter uppkomma för statsverket att behålla god arbetskraft.

Därför hemställes,

- att riksdagen för sin del måtte uttala sig för
- att den reglerade beföringsgången utsträckes utöver lönegraden Eo 21 för jurister i förvaltningstjänst,
- att slutlönegraden inom den fasta beföringsgångens ram uppnås på kortare tid än vad som avsetts, samt
- att avvikelse från beföringsgången i för vederbörande befattningshavare förmånlig riktning kan äga rum även då konkurrens med icke-statlig verksamhet ej föreligger utan befattningshavaren enbart visat framstående duglighet.

Stockholm den 23 januari 1947.

Erik Arrhén.

Nr 177.

Av herr **Nilsson, Bror**, och herr **Persson, Karl**, om *provisorisk höjning av de värnpliktigas penningbidrag.*

(Lika lydande med motion i Andra kammaren nr 273.)

Stockholm den 23 januari 1947.

B. A. Nilsson.

Karl Persson.